

relsens afgørelser om inddragelse under henvisning til de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte hensyn. I sådanne tilfælde skal Udlændingestyrelsen således gennemgå andre relevante sager med henblik på konkret stillingtagen til, om der er grundlag for inddragelse i disse sager, herunder om, hvorvidt de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte hensyn i disse sager vil være til hinder for inddragelse.

I de tilfælde, hvor Flygtningenævnets undladelse af inddragelse ikke sker med henvisning til de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte hensyn, men under henvisning til, at forholdene, der begrundede opholdstilladelsen, efter nævnets opfattelse ikke har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse, forudsættes det, at Udlændingestyrelsen følger udviklingen i det pågældende land tæt. Viser baggrundsoplysningerne herefter, at der er sket afgørende ændringer i forholdene i pågældende land, skal Udlændingestyrelsen på ny forelægge relevante prøvesager for Flygtningenævnet.

Det bemærkes, at det forhold, at Flygtningenævnet i en gruppe af prøvesager vedrørende et bestemt land ikke stadfæster Udlændingestyrelsens afgørelser om inddragelse, ikke skal medføre, at Udlændingestyrelsen undlader at træffe afgørelse om inddragelse af opholdstilladelser meddelt til udlændinge fra et andet land, såfremt forholdene i dette land har ændret sig på en sådan måde, at de pågældende ikke længere risikerer forfølgelse. Tilsvarende gælder, såfremt Flygtningenævnet i en gruppe af prøvesager vedrørende et bestemt land ikke stadfæster Udlændingestyrelsens afgørelser om inddragelse af opholdstilladelser meddelt til en bestemt gruppe udlændinge fra dette land – f.eks. en bestemt etnisk eller religiøs gruppe. I sådanne tilfælde skal Udlændingestyrelsen gennemgå alle øvrige relevante sager vedrørende udlændinge fra dette land med henblik på konkret stillingtagen til, om der er grundlag for inddragelse i disse sager.

Udlændingestyrelsen skal endvidere altid foretage en gennemgang af sager vedrørende flygtninge, der rejser til hjemlandet, for at tage konkret stilling til, om de pågældendes opholdstilladelser skal inddrages.

I dag kan udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7, stk. 1, eller 8 (konventionsflygtninge) efter ansøgning få udstedt rejsedokument for flygtninge, jf. § 6, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 181 af 20. marts 2001 (udlændingebekendtgørelsen). Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2 (de facto-flygtninge), kan efter ansøgning få udstedt fremmedpas, jf. udlændingebekendtgørelsens § 6, stk. 2. Rejsedokument for flygtninge og

fremmedpas udstedes af Udlændingestyrelsen, jf. udlændingebekendtgørelsens § 7, stk. 1.

Det fremgår af udlændingebekendtgørelsens § 7, stk. 3, at rejsedokument for flygtninge og fremmedpas, der udstedes til en udlænding med tidsbegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8, forsynes med en påtegning om, at det ikke er gyldigt for rejse til det eller de lande, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet, at den pågældende risikerer forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7 (rejsebegrænsning). Det fremgår endvidere, at rejselegitimation ikke forsynes med en sådan påtegning, hvis udlændingen anmoder herom.

Efter udlændingebekendtgørelsens § 7, stk. 4, ophæves rejsebegrænsningen, når udlændingen meddeles tidsbegrænset opholdstilladelse, eller når udlændingen anmoder herom.

Baggrunden for, at der er mulighed for at undlade at indsætte rejsebegrænsning i dansk rejselegitimation for flygtninge og for at ophæve en sådan rejsebegrænsning, er, at dette har været anset for at være bedst stemmende med hensynet til at fremme mulighederne for repatriering.

Integrationsministeren vil ændre udlændingebekendtgørelsen, således at rejsedokumenter for flygtninge og fremmedpas fremover i alle tilfælde forsynes med rejsebegrænsning. Rejsebegrænsningen vil fortsat blive ophævet, når udlændingen meddeles tidsbegrænset opholdstilladelse.

Udlændinge med tidsbegrænset opholdstilladelse med konventions- eller beskyttelsesstatus skal derimod i alle tilfælde ansøge Udlændingestyrelsen om at få ophævet rejsebegrænsningen. Ansøgningen skal bl.a. indeholde oplysninger om det nærmere formål med ophævelsen af rejsebegrænsningen. Ansøgningen skal endvidere indeholde oplysninger om, hvorvidt udlændingen finder at kunne indrejse og opholde sig problemfrit i hjemlandet, og i givet fald om baggrunden herfor. Ansøgningen skal herudover indeholde oplysninger om tidspunktet for rejsen til hjemlandet og om, hvornår den pågældende påregner at vende tilbage til Danmark.

Det forudsættes, at Udlændingestyrelsen – som i dag – imødekommer ansøgninger om ophævelse af rejsebegrænsning i rejsedokumenter for flygtninge eller fremmedpas, idet det dog er en forudsætning, at ansøgningen indeholder de ovennævnte oplysninger. Udlændingestyrelsen vil endvidere kunne anmode udlændingen om at udbyde oplysningerne, inden ansøgningen imødekommes.

I visse tilfælde – f.eks. hvor en udlænding indgiver ansøgning om ophævelse af rejsebegrænsningen i et